

Kdyby nedošlo k vykoupení Pánem, nespravedlnost a špatnost by se rozšířily mezi křesťanské národy v obou světech, duchovním i přírodním.

Je pro to více důvodů. Jedním z nich je, že každý po smrti přichází do světa duchů a pak je přesně takový, jaký byl předtím. Nikomu po jeho příchodu nelze zabránit v rozhovorech s jeho mrtvými rodiči, bratry, příbuznými a přáteli. Každý manžel nejprve hledá svou ženu a každá žena svého manžela. Těmito kontakty se dostáváme do společnosti lidí, kteří navenek vypadají jako ovce, ale uvnitř připomínají vlky. Jsou schopni zkazit i ty, kteří vedli náboženský život. V důsledku ohavných triků neznámých v přírodním světě je tento svět plný zla, podobně jako je tuň pokrytá zeleným slizem žabího potěru.

Jasně vidíme, že společnost zlých tam má takovýto účinek na člověka, vezmeme-li v úvahu následující paralely. Pokud člověk tráví čas se zloději nebo piráty, skončí tak, že se jim bude podobat; pokud žije s cizoložníky a děvkami, nakonec cizoložství nepovažuje za nic špatného. Když se spolčuje s teroristy, skončí tak, že schvaluje použití násilí na druhých.

Všechna zla jsou nakažlivá a lze je přirovnat k moru, který infikuje lidi jednoduše tím, že jej vdechujeme a vydechujeme. Také jsou jako rakovina nebo sněť, která se šíří nejprve na okolní partie a rozkládá je, pak zasahuje stále vzdálenější místa, až je zničeno celé tělo.

Příčinou jsou rozkoše zla, do kterých se všichni rodíme.

Z toho nyní vysvítá, že bez vykoupení skutečněného Pánem by nikdo nemohl být spasen a ani andělé by nemohli zůstat ve stavu celistvosti.

Jediné útočiště před zničením poskytuje Pán, protože On říká:

Zůstaňte ve Mně, a Já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li při Mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve Mně a Já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze Mne nemůžete činit nic. Kdo nezůstane ve Mně, bude vyvržen ven jako ratolest a uschne; pak ji seberou, hodí do ohně a spálí. (Jan 15:4-6)

3. Pán tak vykoupil nejen lidi, ale i anděly. To vyplývá z výroku v předchozí části, že bez Pánova vykoupení by ani andělé nemohli dál existovat. K výše uvedeným důvodům lze přidat následující.

V době Pánova prvního příchodu vyrostla pekla do takových rozměrů, že naplnila celý svět duchů, který leží uprostřed mezi nebem a peklem. Tak pekla nejen uvrhla do zmatku takzvané nejnižší nebe, ale dokonce zaútočila i na střední nebe, které bylo sužováno tisíci různými způsoby, a nebýt ochrany Pána, bylo by zničeno. Takový útok pekel představuje věž postavená v zemi Šineár, jejíž vrchol sahal do nebes. Tento pokus byl zastaven zmatením jazyků, kdy se jeho stavitelé rozprchli; město se jmenovalo Bábel (Genesis 11:1-9). Význam tamní věže a zmatení jazyků byl vysvětlen v knize *Nebeská tajemství* vydané v Londýně.¹

¹ Dílo *Nebeská tajemství* publikoval Swedenborg v osmi svazcích mezi léty 1749 a 1756. V této pasáži odkazuje na odstavce 1283-1328 tohoto díla. V češtině spis nebyl vydán, existuje jen v několika strojopisech.

Důvod, proč pekla narostla do takových rozměrů, byl ten, že v době, kdy Pán přišel na svět, se celá země úplně odcizila Bohu uctíváním model a praktikováním magie. Církev založená mezi dětmi Izraele a v pozdější době mezi Židy byla zcela zničena falšováním a zkažením Slova. Obě tyto skupiny přišly po smrti do světa duchů. Tam se rozrůstaly a množily tak, že nemohly být vytlačeny jinak než samotným Bohem, který sestoupil a pak použil sílu své božské paže. Popis toho, jak k tomu došlo, jsem uvedl v krátkém pojednání *Poslední soud* vydaném v Londýně v roce 1758. Tuto událost vykonal Pán během svého pobývání na zemi.

Podobný čin vykonává Pán i v současné době, protože, jak jsem uvedl, nyní je Jeho druhý příchod předpovězený v celé knize *Zjevení*, u *Matouše* (24,3.30), *Marka* (13,26), *Lukáše* (21,27), ve *Skutcích apoštolů* (1,11) a jinde. Rozdíl je v tom, že při Jeho prvním příchodu pekla narůstala kvůli uctíváním model, čarodějům a falšovatelům Slova, ale při Jeho druhém příchodu to bylo díky takzvaným křesťanům, kteří byli poskvrněni uctíváním přírody a kteří zfalšovali Slovo tím, že se utvrdili ve své fiktivní víře ve tři božské Osoby od věčnosti a v Pánovo umučení jako skutečném aktu vykoupení. Tito lidé jsou ve *Zjevení* míněni výrazem „drak a jeho dvě zvířata“ (*Zjevení*, kapitoly 12–13).

Druhý důvod, proč Pán vykoupil i anděly, je ten, že Pán nejen každého člověka, ale i každého anděla zadržuje od zla a udržuje ve stavu dobra. Neboť nikdo, anděl ani člověk, není sám od sebe ve stavu dobra, ale veškeré dobro je od Pána. Když tedy byla andělům ukradena podnožka, kterou mají ve světě duchů, trpěli stejně, jako když někomu, kdo sedí na židli, je odstraněna plošina, na které židle stojí.

Andělé nejsou v očích Boha čistí. To ukazují prorocké části Slova a také *Jób*. Je to zjevné i ze skutečnosti, že neexistuje žádný anděl, který by dříve nebyl člověkem. Tyto výroky potvrzují, co bylo řečeno na začátku této knihy ve formulaci víry nového nebe a nové církve jak v univerzálním, tak v konkrétním smyslu:

Pán přišel na svět, aby od lidí oddálil peklo, a učinil to tak, že proti peklu bojoval a zvítězil nad ním.

Tímto způsobem si je podrobil a podřídil si je.

Také následující pasáž:

Jehova Bůh sestoupil a vzal na sebe lidskou podobu, aby vše v nebi, [v pekle] a v církvi uvedl v řád. Neboť v té době byla moc ďábla, tedy pekel, mocnější než moc nebes a na zemi byla moc zla silnější než moc dobra, takže přede dveřmi stálo a hrozilo naprosté zatracení. Toto hrozící zatracení odstranil Jehova Bůh prostřednictvím Svého Lidství, a tak vykoupil anděly a lidi.

Tyto pasáže ukazují, že bez Pánova příchodu by nikdo nemohl být spasen. Dnešní situace je podobná. Pokud tedy Pán znovu nepřijde na svět, nikdo nemůže být spasen (viz výše 2–3).

122.

Pán zachránil duchovní svět a skrze něj zachrání církev před úplným zatracením. To lze ilustrovat přirovnáním ke králi, jehož synové, knížata, byli zajati nepřítelem, uvrženi do vězení a drženi v řetězech. Král je osvobozuje tím, že nad nepřítelem zvítězí a přivede je zpět na svůj dvůr.

Nebo je jako pastýř, který podobně jako Samson nebo David vyrve své ovce z čelistí lva nebo medvěda nebo odežene divokou zvěř, která vylezla z lesů a vstoupila na louky. Pronásleduje ji

k nejvzdálenější hranici a nakonec ji zažene do bažin či pouští; a pak se vrátí ke svým ovcím, bezpečně je pase a dává jim pít z pramenů průzračné vody.

Můžeme také použít srovnání s člověkem, který vidí hada stočeného na silnici čekajícího na příležitost uštknout cestovatele. Uchopí jeho hlavu, a přestože se had ovíjí kolem jeho ruky, odnese jej domů, tam mu usekne hlavu a zbytky hodí do ohně.

Dalším příkladem může být ženich nebo manžel, který vidí cizoložníka, jak chce jeho snoubence nebo manželce způsobit násilí. Napadne ho a buď mu poraní ruku mečem nebo ho potrestá ranami na nohou a zádech, nebo nechá své služebnictvo, aby ho vyhodilo na ulici a zahnilo ho kyjem až k němu domů, aby mohl zachráněnou ženu přivést do své svatební komnaty. Nevěsta a manželka ve Slově znamenají Pánovu církev a cizoložníci představují ty, kteří na ní páchají násilí; jsou to ti, kteří znečišťují Jeho Slovo. Protože to dělali Židé, Pán je nazval cizoložným národem.